

Rigsadvokaten fortsat udarbejder en årlig redegørelse om udviklingen i anvendelsen af langvarige varetægtsfængslinger. Efter udvalgets opfattelse er det meget vigtigt, at udviklingen i antallet af langvarige varetægtsfængslinger følges nøje med henblik på, at Rigsadvokaten løbende kan vurdere, om udviklingen gør det nødvendigt med nye administrative initiativer.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 152-154.

5.5.6.2. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser og anbefalinger om at opretholde en indberetningsordning vedrørende langvarige varetægtsfængslinger. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet således anmode Rigsadvokaten om indtil videre fortsat at redegøre årligt for udviklingen i langvarige varetægtsfængslinger.

Rigsadvokaten har i den forbindelse oplyst, at man vil opretholde en indberetningsordning vedrørende varetægtsfængslinger ud over 3 måneder, og at denne fortsat vil danne grundlag for Rigsadvokatens redegørelse til Justitsministeriet.

5.6. Forkyndelse af ankemeddelelser

5.6.1. Efter retsplejelovens § 901 iværksætter anklagemyndigheden anke af en byretsdom ved at indlevere en ankemeddelelse til landsretten. Vil anklagemyndigheden anke til skade for tiltalte, skal anklagemyndigheden forkynde en meddelelse om anke for tiltalte inden udløb af ankefristen, jf. retsplejelovens § 907, stk. 1. Efter § 907, stk. 3, skal ankemeddelelsen indeholde oplysning om, at tiltalte eller forsvareren senere vil blive underrettet om tidspunktet for hovedforhandlingen.

Efter § 904, stk. 1, er ankefristen 14 dage og regnes som udgangspunkt fra dommens afsigelse. Er dommen anket, kan også modparten anke (kontraanke), når en sådan anke iværksættes inden 14 dage efter, at modparten har fået meddelelse om den anden parts anke, jf. retsplejelovens § 905, stk. 1.

Finder anke sted efter udløbet af ankefristen, afviser landsretten anken, jf. retsplejelovens § 910, stk. 1. Landsretten kan dog tillade anken, hvis den pågældende sandsynliggør, at den pågældende først efter udløb af ankefristen er blevet bekendt med den omstændighed, som anken støttes på, eller at overskridelsen af fristen i øvrigt skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Forkyndelse af en ankemeddelelse sker efter reglerne i retsplejelovens kapitel 17. Efter retsplejelovens § 155 sker forkyndelse ved, at den meddelelse, der skal forkyndes, med eventuelle bilag, 1) sendes eller afle-

veres til den pågældende, der samtidig anmodes om at bekræfte modtagelsen (brevforkyndelse), 2) sendes til den pågældende i brev med afleveringsattest (postforkyndelse), eller 3) afleveres til den pågældende af en stævningsmand (stævningsmandsforkyndelse). Forkyndelse bør så vidt muligt ske for den tiltalte personligt, men træffes denne ikke, kan forkyndelse ske for personer, der hører til husstanden, eller på arbejdsstedet over for arbejdsgiveren eller dennes repræsentant, jf. § 157, stk. 1.

5.6.2. Udvalget bemærker, at det i praksis jævnligt forekommer, at der er vanskeligheder med at få en ankemeddelelse forkyndt over for tiltalte, hvilket medfører, at anklagemyndighedens anke til skade for tiltalte eventuelt afvises eller må opgives.

Den manglende forkyndelse skyldes således i nogle tilfælde en uhenigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet med forkyndelse, men ofte sker det også, at den manglende forkyndelse beror på tiltaltes forhold, f.eks. i tilfælde, hvor det trods mange henvendelser på tiltaltes bopæl ikke inden for fristen er lykkedes at træffe tiltalte eller andre, over for hvem forkyndelse kan ske.

Hvis anklagemyndigheden fastholder sin skærpelespåstand i tilfælde, hvor ankemeddelelsen er forkyndt for tiltalte efter udløb af ankefristen, må anklagemyndigheden over for retten sandsynliggøre, at fristoverskridelsen skyldes grunde, som ikke kan tilregnes anklagemyndigheden, jf. retsplejelovens § 910, stk. 2. Spørgsmålet om ankens behandling må i disse tilfælde behandles særskilt for landsretten. Godkendelse af anken i sådanne tilfælde forudsætter efter retspraksis normalt, at der er gjort adskillige forkyndelsesforsøg både før og efter ankefristens udløb, f.eks. ved at tiltalte (flere gange) dagligt er opsøgt på sin bopæl, arbejdsplads mv.

Udvalget finder, at der med henblik på dels at begrænse de ressourcer, der fra anklagemyndighedens og navnlig politiets side anvendes på forkyndelse af ankemeddelelser, dels at begrænse ankeinstansens ressourceforbrug i forbindelse med stillingtagen til, om ankemeddelelsen er lovligt forkyndt, og om anke er sket rettidigt, bør foretages en ændring af de gældende ankeregler, således at tiltalte fremover som hovedregel underrettes om anken ved almindeligt og anbefalet brev uden krav om forkyndelse. Landsretten, byretten og tiltaltes eventuelle forsvarer bør samtidig underrettes om anken. Udvalget anser denne fremgangsmåde for at være forsvarlig, idet det forudsættes, at tiltalte i forbindelse med vejledningen om reglerne for anke i forbindelse med domsafsigelsen mv. er blevet vejledt om, at anke kan ske på denne måde. Endvi-